

РЕШЕНИЕ

№ 3064

гр. София, 09.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 75 състав,
в публично заседание на 29.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Геновева Йончева

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **7802** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба на М. П., ЛНЧ [ЕГН] гражданин на Република Италия с посочен съдебен адрес в [населено място], [улица], вх. А, ет. 1, офис 3, подадена чрез адв. Х. Б., срещу Заповед № 2350 от 29.07.2023 г., издадена от В. Г. – мл. автоконтрольор във 02 група, 01 сектор в отдел „Пътна полиция“ към Столична дирекция на вътрешните работи, за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2а, буква „б“ ЗДвП – „прекратяване на регистрацията на МПС“ с табели с регистрационен номер FE478PJ за срок от 6 месеца.

По поддържаните в жалбата доводи за незаконосъобразност на описаната заповед, се претендира отмяната ѝ. Защитната теза е за неустановеност на материалноправните предпоставки, обуславящи прилагането на ПАМ от посочения вид по чл. 171, т. 2а, б. „б“ ЗДвП.

Ответникът - мл. автоконтрольор във 02 група, 01 сектор в отдел „Пътна полиция“ към Столична дирекция на вътрешните работи, не ангажира становище по оспорването. С изпращане на преписката прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Съдът, като обсъди изложените в жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 29.07.2023 г. срещу М. П. е съставен Акт за установяване на административно

нарушение (АУАН) с бл. № 1064652 за това, че на посочената дата, около 05.45 часа, в [населено място], по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]управлява лек автомобил М. А45 с рег. № FE478PJ, лична собственост, като пред № 33 участва в пътно-транспортно произшествие. При извършена контролна проверка с техническо средство Алкотест Дрегер 7510, номер 0133, номер на проба 6285, в 08:03 часа уредът е отчел положителен резултат за наличие на алкохол в кръвта 0,53 промила. Издаден е талон за медицинско изследване с № 0177000 за Военно медицинска академия /ВМА/. Констатираното нарушение е по чл. 5, ал. 3, т. 1, пр. 1 ЗДвП.

Въз основа на АУАН, считайки че са налице материалноправните предпоставки на чл. 171, т. 2а, б. „б“ ЗДвП, ответникът е издал процесната Заповед № 2350 за прилагане на ПАМ – прекратяване на регистрацията на МПС“ с табели с регистрационен номер FE478PJ за срок от 6 месеца. Отнето е СУМПС с № CZ5312198N, СРМПС № A032944CZ2E и 2 броя регистрационни табели с номер FE478PJ.

Описаната заповед е оспорена, като с писмо УРИ 433200-90260 е изпратена административната преписка, вкл. изготвената по повод контролната проверка докладна записка на полицейски служител в ОП СДВР. Допълнително в хода на съдебното производство е изискана информация от ВМА за резултатите от извършеното химико-токсикологично изследване на лицето М. П.. На 20.03.2024 г. с писмо рег. № ГОЗМ11247/23 по регистъра на СДВР, отдел „Разследване“ е представено заверено копие на изготвената по ДП № 11247/2023 г. по описа на СРТП-ОР-СДВР химикотоксикологична /токсикохимична/ експертиза.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 АПК, от активнолегитимирано лице, срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима, като разгледана по същество е основателна.

Съгласно чл. 168, ал.1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е акта с целта на закона.

Съгласно чл. 172, ал. 1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. По делото е приложена Заповед № 8121з – 1524/09.12.2016 г. на министъра на вътрешните работи за определяне на служби за контрол по ЗДвП – структури на МВР. На основание чл. 165 с.з. и чл. 33, т. 9 ЗМВР, с т. 3 от заповедта областните дирекции на МВР и СДВР са определени да осъществяват контрол по ЗДвП. Предвид законовата делегация на чл. 172, ал. 1 ЗДвП директорът на СДВР, със Заповед № 513з-6400/07.07.2023 г. е определил длъжностните лица, оправомощени да прилагат ПАМ по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква „а“ и т. 6 ЗДвП, сред които по т. 1 – служителите от отдел „Пътна полиция“ при СДВР - полицейски органи по чл. 142, ал. 1, т. 1 ЗМВР. В такова качество ответникът е издал процесната ЗППАМ с оглед приложената по делото Заповед № 513з-5070, поради което съдът намира, че обжалваният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган.

Спазено е изискването за форма. Не се констатира съществени нарушения на

административнопроизводствените правила, които да са от такова естество и интензитет, че да рефлектират върху валидността и обосноваването на акта, включително такива, които да са ограничили правото на защита жалбоподателя. В заповедта са изложени фактическите и правни основания за издаването ѝ. Упражнената компетентност е мотивирана с установяването, че жалбоподателят, като водач управлява МПС с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда. Именно това обстоятелство е спорно между страните.

Съгласно чл. 171, т. 2а, б. „б“ ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка „прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство“ на собственик, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и/или е употребил наркотични вещества или техни аналози, както и при отказ да му бъде извършена проверка с техническо средство и/или с тест за установяване концентрацията на алкохол и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за извършване на химическо и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му и/или за употреба на наркотични вещества или техни аналози – за срок от 6 месеца до една година.

Цитираната разпоредба съдържа няколко отделни хипотези, всяка от които съставлява самостоятелно основание за налагане на принудителната мярка. В случая мярката е приложена по отношение на жалбоподателя за това, че на 29.07.2023 г. срещу М. П. е съставен АУАН за това, че на посочената дата, около 05.45 часа, в [населено място], по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]управлява лек автомобил М. А45 с рег. № FE478PJ, лична собственост, като пред № 33 участва в пътно-транспортно произшествие. При извършена контролна проверка с техническо средство Алкотест Дрегер 7510, номер 0133, номер на проба 6285, в 08:03 часа уредът е отчетел положителен резултат за наличие на алкохол в кръвта 0,53 промила. Този резултат от техническото средство се опровергава от събраните по делото доказателства – заключение от химикотоксикологична /токсикохимична/ експертиза. Въз основа на извършения анализ и изследвания биологичен материал, издет от жалбоподателя, експертите –магистър химик Г. С. и гл. ас. д-р Б. М. от специализираната лаборатория във ВМА са дали заключение, че от извършените биологични проби на М. П. се установява наличие на алкохол в кръвта в концентрация 0,29 g/L и 0,7 g/L в урината. Отсъстват наркотични/упойващи вещества. Констатирано е и наличие на лекарствени вещества-дифенхидрамин, пароксетин и хинин. Посочено е, че установената концентрация на алкохол (етанол) в кръвта (0.29 g/L \pm 0.006 g/L) се отнася към момента на вземане на биологичните проби (09:55 на 29.07.2023 г.) и съгласно таблицата на D. (2006) за фазите на остро алкохолно повлияване/интоксикация се отнася към Субклинична фаза, за която е характерно, че е без видими ефекти/повлияване; близко до нормалното поведение; повлияването е доловимо само със специални тестове. Обобщено е, че лицето е в процес на елиминиране на алкохола от кръвта при запазена и нормална чернодробна и бъбречна функция. Отбелязано е, че дифенхидрамин, пароксетин и хинин не се класифицират като наркотични вещества по смисъла на Закона за контрол върху наркотичните вещества и прекурсорите.

Редът, по който се установява концентрацията на алкохол в кръвта на водачите на МПС, трамваи или самоходни машини и/или употребата от тези водачи на наркотични вещества или техни аналози, е посочен в Наредба № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози (Загл. изм. - ДВ, бр. 81 от 2018 г.). Съгласно чл. 3, ал. 1 от Наредбата при извършване на проверка на място от контролните органи концентрацията на алкохол в кръвта се установява с техническо средство, а употребата на наркотични вещества или техни аналози – с тест. По силата на чл. 6, ал. 9 (релевантна към датата на издаване на акта редакция на наредбата преди ДВ, бр. 81 от 2023 г.) концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози се установява въз основа на показанията на техническото средство за установяване концентрацията на алкохол в кръвта или на теста за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози в случаите на отказ на лицето да подпише или да получи талона за изследване, при неявяване в определения срок на посоченото място или при отказ за изследване с доказателствен анализатор и/или за даване на проби за изследване. Когато с техническо средство е установена концентрация на алкохол над 1,2 на хиляда, полицейски орган съпровожда лицето до мястото за извършване на установяване с доказателствен анализатор или на медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване – чл. 7, ал. 1 от Наредбата.

В случая жалбоподателят е дал кръвна проба за изследване. Назначена е токсикохимична експертиза. Заключение на медицинските лица е категорично, че концентрацията на алкохол в кръвта на М. П. е под състомерните според чл. 171, т. 2а ЗДвП 0,5 на хиляда. Не е установена употреба на наркотични или упойващи вещества. Химикотоксикологичното изследване има приоритет спрямо резултата от контролната проверка и опровергава положителният резултат, отчетен с техническото средство Алкотест Дрегер 7510. Следователно не са били налице предпоставките за прилагане на ПАМ по чл.171, т. 2а, б. „б“ ЗДвП, която като незаконосъобразна, следва да бъде отменена.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 1 АПК жалбоподателят има право на разноски, но такива не са претендирани, поради което не следва да бъдат присъждани.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно АПК, Административен съд София – град, III отделение, 75-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № 2350 от 29.07.2023 година, издадена от В. Г. на длъжност мл. автоконтрольор във 02 група, 01 сектор в отдел „Пътна полиция“ към Столична дирекция на вътрешните работи.

Решението не подлежи на обжалване на основание чл. 172, ал. 5, изр. второ от Закона за движението по пътищата.

СЪДИЯ: